

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Acte de comiat del Molt Honorable Senyor Heribert Barrera i Costa, president del Parlament de 1980 a 1984

Palau del Parlament, 29 d'agost de 2011

La presidenta

President Pujol, president Rigol, president Benach, membres del Govern, vicepresidenta del Govern, presidents dels grups parlamentaris, membres de la Mesa, digníssimes autoritats, en primer lloc vull expressar, en nom meu, de la Mesa i del conjunt de la cambra, unes paraules de sentit condol a la vídua del president Barrera, la Cori; a les seves germanes, Angelina i Rosa Maria; a les seves nebodes i nebots, i a la resta de la seva família, al seu entorn d'amics i a Esquerra Republicana de Catalunya, partit en el qual va militar i que va dirigir i representar amb tanta lleialtat i tant compromís.

Al mes juny, a Lleida, enterràveu un altre diputat republicà, en Víctor Torres, molt vinculat vitalment al president Barrera. Precisament el president Barrera hi va definir en Víctor Torres com «un home intel·ligent que ha tingut una vida perfectament coherent i fidel a les seves idees i al partit». Aquestes paraules avui prenen encara més cos, perquè es poden repetir pensant en el president Barrera.

Aquesta tarda, en aquest acte de comiat del qui fou el primer president del Parlament de Catalunya d'ençà de la recuperació institucional del nostre autogovern, no puc estar-me d'afirmar que vivim un dia molt trist per la pèrdua del president Barrera, però que hem de saber fer una passa més enllà i afirmar, amb una admiració sincera i entranyable, que la trajectòria no solament parlamentària, sinó també política i cívica del president Barrera ha estat tan llarga i fecunda que podem concloure que la seva vida no ha estat endebades, pel seu testimoni lúcid i generós al servei de Catalunya.

En aquest sentit, i tal com afirmava el president de la Generalitat en el comunicat que va emetre ahir, és un moment de celebrar una vida plena al servei de la nostra pàtria i un mestratge que tindrà continuïtat en el temps. Ara que el president Barrera ha mort, perdem la gran persona i el gran polític que va ésser; una persona

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

ferma, sòlida, íntegra, respectuosa i tolerant, de fermes conviccions, i un gran polític que va treballar incansablement per Catalunya, amb abnegació patriòtica. Però amb la seva absència guanyem per sempre el referent i l'espero per a seguir avançant, individualment i col·lectivament, per una Catalunya plena.

El record, l'homenatge i el reconeixement de qui va ésser el president Barrera i de la seva obra ens permeten, així mateix, fer un acte d'afirmació del Parlament de Catalunya, que va presidir tan dignament en la primera legislatura de la Generalitat recuperada, i també d'expressió del nostre orgull envers una institució que representa el poble de Catalunya i el seu irrenunciable dret a l'autogovern.

Durant tres dècades hem garantit la continuïtat democràtica, institucional, al servei de la nació, al servei del país. Els qui han tingut i tenim la responsabilitat i l'honor de presidir el Parlament de Catalunya som persones de diferents orígens i condicions, ideologies i tarannà, però amb una sintonia en allò essencial: l'estimació profunda al país i la voluntat de representar-lo en la seva rica pluralitat. Som, com els diputats i diputades, els exdiputats i exdiputades, persones amb voluntat de servei públic, amb compromís, amb encerts i errors, però que mereixem un respecte, lluny de la caricatura i de la banalització a les quals massa vegades s'han sotmès l'activitat política i parlamentària i els seus actors.

Avui, en aquest acte de comiat, en la persona del president Barrera, el poble de Catalunya, mitjançant els seus representants, honorem els diputats que encetaren el camí fa tres dècades, després de la llarga nit franquista. Som on som gràcies a ells i a qui els va liderar amb tanta dedicació i estimació al país: el president Heribert Barrera.

Miquel Coll i Alentorn, Joan Reventós, Joaquim Xicoy i, ara, el president Barrera. El simple esment dels presidents del Parlament que ja no tenim físicament entre nosaltres commou profundament, superant fronteres partidàries. Ens en queda el mestratge i el testimoni: les parets d'aquest Palau del Parlament contenen impregnades tantes lliçons seves de democràcia, de dignitat, de servei al país en unes condicions extremes, ben exigents i difícils. Sempre en serem deutors. Quin gran privilegi haver compartit l'espai d'història concreta que ens ha pertocat i el minúscul territori per a viure-la, tal com deia Miquel Martí i Pol.

El president Barrera va ésser una peça destacada d'aquella generació de catalans i catalanes que, tot enllaçant generacionalment la Generalitat republicana i l'actual, i enfrontant-se frontalment i abnegadament a l'adversitat, han viscut per salvar-nos «els mots», tal com escrivia en Salvador Espriu, però també el nostre dret, la nos-

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

tra cultura i la nostra dignitat nacional, i que no han defallit en la seva voluntat de retornar-nos «el nom de cada cosa, perquè seguíssim el recte camí d'accés al ple domini de la terra».

La Catalunya del segle xxi n'ha de guardar una perenne memòria, però sobretot ha de tenir ben present que el millor homenatge que pot fer a tanta vida consagrada a Catalunya i a les nostres llibertats individuals i col·lectives és perseverar en la feina diària per la Catalunya que anhelaven i que va ésser motor de la seva vida i dels seu compromís vital: una Catalunya rica i plena. En tots els àmbits –el de la política, però també en totes les dimensions de l'activitat cívica–, hem de «fer caure espigues d'or» d'una manera compromesa i pacífica, per tal d'assolir noves cotes de progrés social i nacional per a Catalunya. I hem de fer-ho amb la convicció, amb l'ambició i amb la perseverança que va exhibir el president Barrera, al testimoni del qual li escauen tant i tan bé aquells versos del Miquel Martí i Pol que diuen: «Po- sem-nos / dempeus altra vegada i que se senti / la veu de tots solemnement i clara. / Cridem qui som i que tothom ho escolti. / I en acabat, que cadascú es vesteixi / com bonament li plagui i via fora!, / que tot està per fer i tot és possible.»

Amb la solemnitat i amb l'emoció que corresponen a actes com el d'avui, i en nom dels que han estat diputats i diputades d'aquest Parlament, en nom dels actuals diputats i diputades, i m'atreveixo a dir que també en nom dels qui vindran, us vull donar les gràcies, president Barrera, pel vostre testimoni de servei a Catalunya i a les llibertats. Quan teníeu possibilitats de dedicar-vos a l'activitat científica, on excel·líeu, o a una lucrativa carrera professional, vau triar la via perillosa i compromesa de l'activisme polític, de la implicació en la primera línia de la governació del país, perquè volíeu per a Catalunya la plenitud nacional i la justícia social. Sapiguen que la vostra vida no haurà estat endebades, perquè heu deixat ben nítid i ferm un missatge de perseverança, d'integritat i d'intel·ligència al servei d'uns ideals als quals us vau consagrar.

El poeta Màrius Torres deia: «Això és la joia –ser un ocell, creuar / un cel on la tempesta deixà una pau intensa. / I això és la mort –tancar els ulls, escoltar / el silenci de quan la música comença.» En aquest moment de traspàs, ara que heu tancat definitivament els ulls, només resta dir-vos que descanseu en pau, president Barrera, i que sapiguen que la vostra petjada ha estat fonda, més fonda del que mai us haureu pogut imaginar.